

La Xina ha perdut la batalla olímpica

Els Jocs de l'any 2000 es faran a Sydney, en la remota Austràlia que, només mig any després, esdevindrà una república. O per dir-ho més sobre segur: els Jocs no es faran a Pequín, malgrat els esforços i les pressions de les autoritats xineses. No ha estat només el record de Tiananmen el que ha pesat, però no hi ha dubte que pel COI era una papereta delicada, políticament, triar Pequín. La torpesa dels dirigents xinesos, que han arribat a advertir amb la possibilitat de sabotejar els Jocs d'Atlanta, podria haver acabat de posar el picant necessari per a deixar la Xina fora de la cita mundial de l'esport. El govern xinès, que ha jugat molt fort dins el país la

baixa dels Jocs ara ha quedat tocat i descol·locat. No estan acostumats els xinesos a que algú els diga que no.

A Sydney, en canvi, tot és alegria. La votació de Montecarlo els va arribar ben entrada la matinada però malgrat això, i malgrat el fet que ara tot just comença allí la primavera, milers d'australianes es van tirar al carrer per a celebrar la consecució dels Jocs del 2000. Les estructures rodones de l'Òpera es van encendre amb els colors dels Jocs mentre en la veïna badia milers de vaixells feien sonar les sirenes. Paul Keating, el peculiar primer ministre d'Austràlia, va llançar immediatament les campanes al vol. Ha estat una setmana a Europa i torna a Austràlia amb dos grans triomfs a les mans: la reina Isabel accepta deixar de ser la cap d'estat d'Austràlia i que aquest país esdevinga una república, i a més a més els Jocs. La reina encara presidirà els Jocs, que tindran lloc la segona setmana de setembre, però ja serà un pur formalisme. El primer de gener del 2001 Austràlia accedirà a la sobirania plena.

Els australians han jugat fort amb la seua candidatura. Tecnologia punta i ecologia han estat els dos elements que han enlluernat el senat olímpic. Greenpeace ha elaborat tot l'apartat de medi ambient de la candidatura. Sydney promet ser l'any 2000 la imatge del que hauria de ser

Les darreres setmanes nombroses veus havien criticat la candidatura de Pequín per la falta de respecte de la República Popular de Xina als drets humans.

ARXIU

una ciutat neta del tercer mil·lenni. L'informe financer també era equilibrat i comptava amb el suport del govern. Les instal·lacions on es disputaran els Jocs ja estan construïdes en la seua majoria i l'única gran obra que falta és l'estadi central i la vila olímpica. Coherentment amb l'esperit ecològic, les distàncies entre les instal·lacions seran mínimes: la gran ma-

Els atletes xinesos no actuaran davant el públic del seu país pels Jocs del 2000.

ARXIU

joria estan en un radi de vint quilòmetres, la que està més lluny està a quaranta. L'informe de Pequín també era molt favorable però al problema polític afegia seriosos problemes tecnològics i l'alt nivell de contaminació de la ciutat.

El principal defecte de Sydney, lògicament, és la distància. Són molts els quilòmetres que separen aquest continent desconegut de qualsevol altre lloc. En això la candidatura ha jugat fort i es farà càrrec no només de pagar tot el transport de la família olímpica sinó que inclús pagarà dos viatges de familiar per cada participant en els Jocs.

Ara, ben aviat, ho començarem a saber tot sobre els australians. Austràlia és un país complicat i massa desconegut. Mai no ha estat fàcil acostar-s'hi, i quan s'hi ha anat s'han produït errors deliciosos com el dels exploradors anglesos que van batejar aquell animal que fa bots com *kangaroo*. Contenen que quan el van veure preguntaven als nadius què era allò i que els nadius deien "cangur". De forma i manera que va quedar adjudicat aquell nom a aquell animal. La sorpresa arribà al cap dels anys quan es va descobrir que el que en realitat significa *kangaroo* no era una altra cosa sinó "no t'entenc res".

Vicent Partal